

das ta eddespiddi minna wasto wōttaks Oh ma ei woi mitte keik öölsda, mis ma
olla.

Jessa. Tühhi jut! Liso on prūst tūdruf, ta jouab omma tööga, ta on rikkas, mis sa ennam tahhad?

Poeg. Ma ei tunne tedda mitte, armas issa! Kas ta on wagga, ja Jummalakartlik, kas ta on hea süddamega, ja moistlik, kas ta woib mind, kas minna woin tedda armastada? Eest mis sa kidad temmest, mis se on? ta on prūst, ta on joudsam omma tööga, agga ta woib többiseks sada! ta on rikkas, agga Jummal woi sedda rikkust ärrawotta! mis mülle fest siis on? Kuidas ma woin temma eest tööd teha, keik waewa üksi ennese peale wotta, tedda harrida; kui ma tedda ei armasta? ehk kui minna rikkust ennam armastan, kui naest? Kui nūud agga Jummal rikkust ärrawottaks, ja minna saaksin kiddlevals, mis sugguse harrimisse peale woiksin minna siis lota, kui mo naene mind ei armastaks?

Oh ma ei woi mitte keik öölsda, mis ma mōtlen, laste üles faswatamissest, ja monnesugguse teise asjast. Agga armas issa! sa pole jo ta mitte rikkust sanud kui sa minno emma naeseks wōtsid?

Jessa. Olle wait! poioke! rikkust küt, ma sain ühhe helsde, tassase, moistlikko, — oh! wāgga hea naese Jummalakartlikko, — oh! et Jummal tedda ni nobbeste ärratistas! — Sul on õigus! küt! mo poeg! húa Rudo sisse.

Rudo tulli tippa.

Jessa. Gäh! Rudo, wōttawina! mo poeg tahhab sind naeseks wōtta. Mis sa fest arvad?

Rudo. Kohkus ärra, se tulli temmaile koggematta. Mittokord olli ta sedda ümmas süddames sowind, agga ial mitte usfund, et se wanna issa piddi sega rahul ollema, et ta kui üks waene laps piddi perrenaeseks sama. Ta wottis wina wasto, ja haffas ümber wanna Kaela finni, ja